

N:o 11.

Af Herr **Sundell**: *Angående ändring af § 8 i gällande bevillningsstadga.*

Uti Kongl. kungörelsen den 17 Maj 1861, derigenom de grunder första gången fastställdes, enligt hvilka allmänna bevillningen ännu utgår, lyder början af 8 § så: »Bevilling för inkomst af kapital eller arbete eger icke rum, när alla de utaf kapital eller arbete uppkomna årsinkomster, sammanräknade, icke uppgå till fyrahundra riksdaler. När alla de utaf kapital eller arbete uppkomna årsinkomster, sammanräknade, icke öfverstiga ett tusen åttahundra riksdaler, äro trehundra riksdaler deraf fria från bevilling»; hvilket stadgande är bibehållet i 8 § af Bevillnings-förordningen den 17 Oktober 1873, dock med någon förändring af ordasättet. Om ock denna beskattningsbestämmelse möjligen icke var obillig å den tid, då den vidtogs; så är likväl icke förhållandet sådant nu, då penningvärdet fallit och varuvärdena betydligt stegrats; — och genom sina beskattningslagar bör staten icke, då sådant ej är oundgängligen nödigt, vara hård och skoningslös. Man får också ihågkomma, att frågan gäller icke allenast bevillningen till Kongl. Maj:t och Kronan, utan jemväl kommunalutskylderna, som vanligen äro mycket drygare än kronoutlagorna och för hvilka bevillningen utgör den bestämmande grunden, snart sagdt, hela kommunaldebetsedelns sida utföre. Min tro är ock att, just för obillighetens skull, bevilling för uppskattade fyrahundra riksdalers årsinkomst mången gång icke påförts; men då denna inkomst grundar sig på officiella uppgifter, *måste* emellertid en sådan debitering ske. Härigenom blifver beskattningen åtminstone icke jemn.

Det är på dessa skäl, i största korthet anförda, som jag vördsamt yrkar, att här ofvan omförmälda talet »fyrahundra» i 8 § Bevillningsstadgan ändras till femhundra och talet »trehundra» utbytes mot fyrahundra.

Huru mycket mindre Kongl. Maj:t och Kronan i bevillning erhåller, om motionen bifalles, än om den afslås, kan jag icke för visso säga, men jag är dock öfvertygad att, om statsfyllnadssumman, eller den som genom allmänna bevillningen skall erhållas, fastställles till samma belopp som vid sistlidet års riksdag, eller 2,800,000 kronor, beloppet, äfven om mitt nu väckta förslag vinner godkännande, till fullo inflyter, detta till följd af bevillningens stigande. Den var, enligt 2:dra Art., år 1872 2,276,425 riksdaler 10 öre och 1873 2,616,401 riksdaler 87 öre. (Totalbevillningssumman efter alla tre artiklarne 1873: 3,463,846 riksdaler 67 öre.) Bevillningsbeloppet för hela riket, enligt 2:dra Art., år 1874 vet jag icke, men jag vet åtminstone, att i Stora Kopparbergs län sist sagda bevillning för samma år är mera än 20,000 kronor högre än den var 1873.

På sätt jag här ofvan haft äran yttra, hemställer jag, att åt början af 8 § Bevillnings-stadgan måtte gifvas följande lydelse:

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete eger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga femhundra kronor. Öfverstiga de icke ett tusen åttahundra kronor, äro fyrahundra kronor af inkomsten från kapital eller arbete fria från bevillning.

Om motionens remitterande till Bevillnings-Utskottet, för förberedande behandling, anhåller jag ödmjukligen.

Stockholm den 25 Januari 1875.

G. M. Sundell.
